

ρον ὡς ὄραξ προφαινούσης.' πρὸς τοῦτο μηδὲν ἀποκρινάμε- E
 νος ὁ Θαλῆς ἀλλὰ γελῶν ἀπηλλάττετο. καὶ τοῦ Περιάνδρου
 πρὸς τὰς θύρας ἀπαντήσαντος ἡμῖν καὶ διαπνυθανομένου περὶ
 ὧν εἶδομεν, ἀφείς ὁ Θαλῆς με καὶ λαβόμενος τῆς ἐκείνου χει-
 ρὸς ἔφη 'ἀ μὲν Διοκλῆς κελεύει δράσεις καθ' ἡσυχίαν ἐγὼ 5
 δέ σοι παραινῶ νέοις οὕτω μὴ χρῆσθαι νομεῦσιν ἵππων ἢ
 διδόναι γυναικας αὐτοῖς.' ἔδοξε μὲν οὖν μοι τῶν λόγων ἀκού-
 σας ὁ Περιάνδρος ἠσθῆναι σφόδρα· καὶ γὰρ ἐξεγέλασε καὶ
 τὸν Θαλῆν περιβαλὼν κατησπάσατο. κάκεινος 'οἶμαι δ'' εἶπεν
 'ὦ Διόκλεις, καὶ πέρας ἔσχε τὸ σημεῖον· ὄραξ γὰρ ἠλίκον κακὸν 10
 γέγονεν ἡμῖν, Ἀλεξιδήμου συνδειπνεῖν μὴ θελήσαντος.' F

4. Ἐπεὶ δ' εἰσῆλθομεν ἤδη, μεῖζον ὁ Θαλῆς φθεγγόμενος
 'ποῦ δ'' εἶπεν 'ὁ ἀνὴρ κατακλινάμενος ἐδυσχέρανε;' ἀπο-
 δειχθείσης δὲ τῆς χώρας περιελθὼν ἐκεῖ κατέκλινεν ἑαυτὸν καὶ
 ἡμᾶς 'ἀλλὰ κὰν ἐπριάμην' εἰπὼν. Ἄρδαλω κοινωνεῖν μιᾶς 15
 τραπέζης.' ἦν δὲ Τροιζήνιος ὁ Ἄρδαλος, ἀυλωδὸς καὶ | ἱερεὺς 150
 τῶν Ἄρδαλίδων Μουσῶν, ἃς ὁ παλαιὸς Ἄρδαλος ἰδρύσατο ὁ
 Τροιζήνιος. ὁ δ' Αἴσωπος (ἐτύγγανε γὰρ ὑπὸ Κροίσου νεωστὶ
 πρὸς τε Περιάνδρον ἅμα καὶ πρὸς τὸν θεὸν εἰς Δελφοὺς ἀπε-
 σταλμένος καὶ παρῆν ἐπὶ δίφρου τινὸς χαμαιζήλου παρὰ τὸν 20
 Σόλωνα καθήμενος ἄνω κατακείμενον) 'ἡμίονος' δ' ἔφη (fab.157)
 'Λυδὸς ἐν ποταμῷ τῆς ὄψεως ἑαυτοῦ κατιδῶν εἰκόνα καὶ θαυ-
 μάσας τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος τοῦ σώματος ὥρμησε θεῖν
 ὥσπερ ἵππος ἀναχαιτίσας. εἶτα μέντοι συμφρονήσας ὡς ὄνου 24
 υἱὸς εἶη, κατέπαυσε ταχὺ τὸν δρόμον καὶ ἀφῆκε τὸ φρύαγμα B
 καὶ τὸν θυμόν.' ὁ δὲ Χίλων λακωνίσας τῇ φωνῇ 'καὶ τύνη'
 ἔφη 'βραδύς, καττρέχεις τὸν ἡμίονον.'